

## A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla Debrecenben, a 2010. január 18. napján megtartott másodfokú nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A vesztegetés büntette miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2009. június 25. napján kihirdetett 3.B.518/2008/17. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A megyei bíróság a rendelkező részben megjelölt ítéletével vádlottat 2 rendbeli, a Btk. 250.§ (1) bekezdés II. fordulatban meghatározott vesztegetés büntette miatt 1 év hat hónap börtönbüntetésre ítélte, mely szabadságvesztés büntetés végrehajtásának 2 évi próbaidőre történő felfüggesztéséről határozott. Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról a börtönbüntetése végrehajtása esetére, valamint az eljárás során lefoglalt bűnjelek elkobzásáról, megsemmisítéséről és a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője részbeni felmentés, míg a védő a kiszabott büntetés enyhítése érdekében is fellebbezést jelentett be. Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A vádlott fellebbezésének írásbeli indokolásában az 1. tényállásban írtakkal összefüggésben ártatlanságát tovább hangoztatva kérte felmentését, méltányos ítélet meghozatalát.

A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában az első fokú ítélet 1. tényállási pontjában írtak vádhoz kötöttség elvének sérelmével történő, egyben megalapozatlan megállapítását és az abból levont jogi következtetés helytelenségét hangsúlyozta. Álláspontja szerint egy fulke előtt, ismeretlen személy által történő elhelyezése, majd ezt követően annak vádlott általi megtalálása és magához vétele nem meríti ki a Btk. 250.§ (1) bekezdésben írt elkövetői magatartást, nevezetesen a jogtalan előny kérését, vagy elfogadását hivatali működésével összefüggésben. Ezzel a cselekménnyel a vádlott a közélet tisztaságába vetett bizalmat sem gyengítette meg. Enyhítő körülményként emelte ki a cselekmény elkövetése óta eltelt 2 éves időtartamot, valamint a kiskorú eltartásáról való gondoskodási köteleesség mellett a terhelt beszámítási képességének korlátozottságát, ezzel összefüggésben a korlátlan enyhítés Btk. 24.§ (2) és 87.§ (4) bekezdésben írt lehetőségét is megjelölve. A 2. tényállási pontban írtak helyességét nem vitatta.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.335/2009/1-I. számú átiratában az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú bíróság nyilvános ülésén a vádlott és a védő a fellebbezést fenntartották.

A bejelentett perorvoslatok nem alaposak.

Az ítélet tábla a Be. 361.§ (1) bekezdés szerinti nyilvános ülésen eljárva a Be. 348.§ (1) bekezdés alapján teljes terjedelmében felülbírált a megyei bíróság ítéletét és annak meghozatalát megelőző eljárását.

A megyei bíróság lényeges perjogi hibát nem vétve folytatta le a büntetőeljárást. Az ügy érdemi felülbírálatát ugyan nem befolyásoló, de több relatív eljárási szabálysértést vétett a következők szerint.

A terheltet a Be. 117.§ (2) bekezdésben írt kioktatást megelőzően nyilatkoztatta a bűnösség kérdésében. [3.B.518/2008/14. számú jegyzőkönyv 2. oldal] Jóllehet, hogy a Be. 288.§ (4) bekezdése e körben félrevezető rendelkezéseket tartalmaz, azonban a bírói gyakorlat egységes és töretlen abban, hogy a bűnösséggel kapcsolatos terhelti nyilatkozat a vallomás részét képezi. Szükségtelen ugyanakkor a terheltet az eljárás folyamán többször figyelmeztetni a hallgatási jogra, az ismételt figyelmeztetést a bizonyítási eljárás újbóli megnyitása sem indokolja. [3.B.518/2008/17. számú jegyzőkönyv 2. oldal]

Kisebbsúlyú eljárási szabálysértésként értékelhető ítéletszerkesztést alkalmazott a megyei bíróság ítéletének 4. oldalának 1. bekezdésében, mikor értékelést tartalmazó megszövegezéssel rögzítette az 1. tényállásban azt, hogy a vádlott „arra gondolt, hogy”. E szövegrész tényállásból mellőzendő, mert mint bizonyítékkal kapcsolatos értékelés, az ítélet indokolási körébe tartozik. Ezzel a módosítással a tényállásból egyértelmű, hogy a egy ismeretlen autóbusz sofőr helyezte oda.

Eljárási szabálysértés miatt szintén mellőzendők az ítélet 1. tényállásából, a 4. oldalának utolsó bekezdésétől kezdődően az 5. oldal utolsó mondatával bezárólag a , valamint egy tábla csokoládé és magyar eredetű joghurt tekintetében tett megállapítások, ugyanis a rögzítettek az ügyben a terhelt védekezésének megítélése körében, a vádlott szavahihetőségének értékelése kapcsán bírnak jelentőséggel.

A megyei bíróság ugyanakkor ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. A szükséges körben beszerzett bizonyítékok helyes értékelésével és mérlegelésével - az előzőekben írt, az 1. tényállást érintő helyesbítést meghaladóan - megalapozott tényállást állapított meg, mely mentes volt a Be. 351.§ (2) bekezdésben írt hibáktól. E körben utal az ítélet tábla arra is, hogy a védő által hivatkozott, a vádelv sérelmét jelentő tények nem kerültek megállapításra. Jóllehet az ítéleti tényállás részletesebb, mint a vádirat, azonban a bíróság a „tettazonosság” elvét betartva járt el. [BH.2005.242.]

A megyei bíróság a bizonyítékok mindenben helytálló értékelésével és mérlegelésével kapcsolatos tevékenységének kellően kifejtett, észszerű indokait is adta. Helyesen vetette

el a vádlott 1. tényállásban foglalt cselekménnyel összefüggésben kifejtett konok tagadásban megnyilvánuló védekezését a rendelkezésre álló rendőri jelentésekre, valamint az azt erősítő rendőr tanúk vallomásaira () alapítottan, melyek tartalmát a vádlott a 2008. február 28. napján foganatosított gyanúsított kihallgatása alkalmával megtett vallomása is kétség kívül alátámasztott. Előadása alapján ugyanis az általa a előtt elhelyezett véleménye szerint egy autóbusz vezetője tehette oda. [Nyíregyházi Nyomozó Ügyészség 92/2008. számú nyomozási irat 105.oldal]

E részben ténybeli következtetés útján valóban kijelenthető, hogy a terhelt az elkövetéskor is tisztában volt azzal - így a szolgálati helye előtti megtalálásának, majd ezt követő eltételének pillanatában -, hogy egy határátlépő buszsofőr elé .

A terhelti védekezés elvetését az első fokú ítéletben kifejtettekén túl a vádlott e tényállás egészével összefüggésben tanúsított szavahihetetlensége is indokolta. A terheltnél a motozás során előtalált egyéb tárgyak, így hozzá kerülésével kapcsolatos nyilatkozatainak valóságtartalmát azok közeli boltban történő vásárlását illetően ugyanis kellően cáfolta a boltvezető () rendőri jelentésben írt, majd tanú eljárás során tett tanúvallomásaiban megismételt, a termékek nemleges forgalmazására vonatkozó kijelentései.

Az ítélet 1. pontban írt megalapozott ténymegállapításainak a védő és vádlott általi kifogásolása, így a bírói mérlegelést támadva nem vezethetett a másodfokú bírósági eljárásban eredményre.

A megyei bíróság a cselekmény minősítésekor sem tévedett. Tény, hogy a korrupciós bűncselekményeknek nem tipikus, kötelességszegéssel megvalósított minősített elkövetési alakzatát valósította meg a terhelt, azonban terhére a vesztegetés büntettének alapesete megállapítható volt.

Annak jelentősége ugyanis nincs, hogy a hivatalos működés során kifejtett intézkedését követően realizálódott a jogtalan előny a vádlottnál, hiszen tudata átfogta azt, hogy hivatali működésével összefüggésben, az intézkedéssel érintett személy neki szánta az ugyan csekély értéket képviselő, de dologi juttatásnak minősülő , mely magához vételével történő elfogadásának jogtalanságával is tisztában kellett lennie, hiszen szolgálati szabályzata kifejezetten tiltotta azt. [EBH 1981.248.]

Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés is törvényes. A megyei bíróság a bűnösségi körülmények kimerítő számbavételét és azok helyes, kellő nyomatékkal értékelését követően a Btk. 37.§ és 83.§ rendelkezésiben írt büntetési célokat és elveket kellően szolgáló büntetést alkalmazott, melynek végrehajtását a terhelt személyi körülményeire figyelemmel helytálló indokok mellett, szükséges mértékben függesztette fel próbaidőre. Enyhítésre a korrupciós bűncselekmények rendkívüli elszaporodottságának visszaszorítása érdekében az ítélkezési gyakorlat szigorodásának szükségessége miatt nem látott alapot az ítélőtábla.

A vádlott előzetes bírósági mentesítésre nem volt érdemes, figyelemmel egyrészt arra, hogy a 2. tényállásban írt - pénzelfogadással megvalósított - vesztegetés büntettét ugyanis

röviddel az 1. tényállás szerinti korrupciós cselekményét követően, az amiatt indult büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg. Mindemellett a Btk.104.§-ban írt érdemesség sem áll fenn az elkövetett cselekmény jellegére tekintettel.

Az első fokú ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a Be. 371.§ (1) bekezdés alapján a megyei bíróság ítéletének helybenhagyásáról határozott.

Debrecen, 2010. január 18.

Dr. Kardos Sándor sk.  
a tanács elnöke

dr. Gömöri Olivér sk.  
a tanács tagja-előadó

dr. Háger Tamás sk.  
a tanács tagja

**Záradék:** A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2009. június 25. napján kihirdetett 3.B.518/2008/17. számú ítélete jelen másodfokú végzéssel 2010. január 18. napján jogerőre emelkedett, és a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kivételével végrehajthatóvá vált.

Dr. Kardos Sándor sk.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül  
tisztviselő